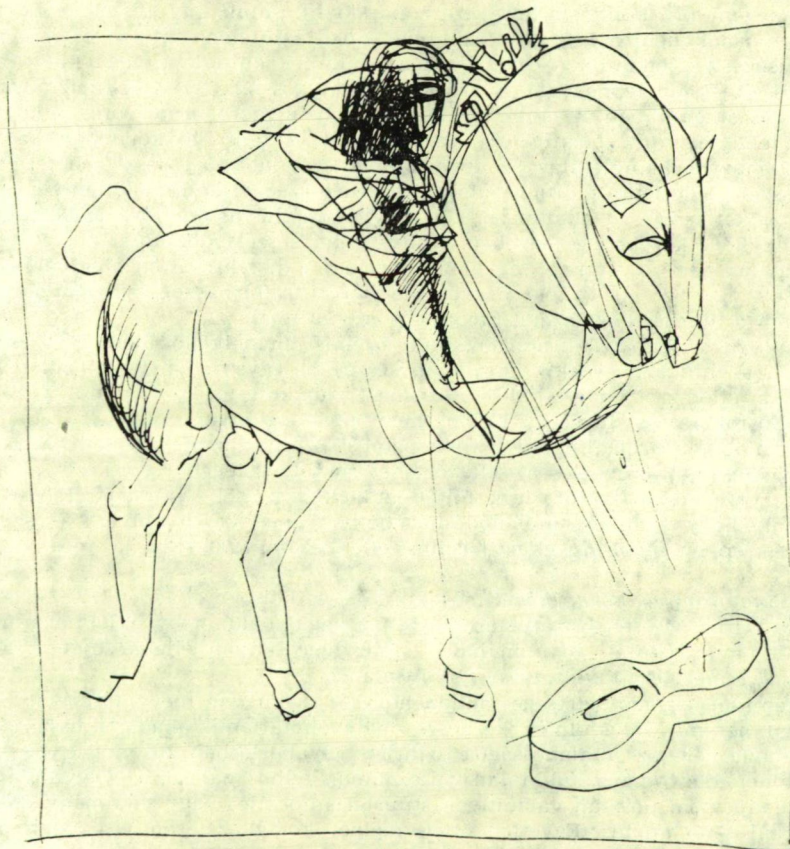

elérni —, csak néhány verset írunk még.” (Uo., 1975. jún. 13.) „Sajnos, a halált mindig magamra vonatkoztatom.” (Uo., 1975. márc. 3.)

*

S ezzel itt lennénk újra a versek halállal terhes tartalmainál. Pedig csak a bölcsességnek és ígézésnek kedvező ihletek helyzetéről kívántunk beszélni. De nem baj, hogy ide jutottunk, mert legalább elháríthatunk egy magyarázatot, mely Nagy László utolsó kötetének halálképeit a biológiai fenyegetettséggel szimplán okszerű viszonyba hozhatja. Ady bornírt kritikusan magyarázták a költő halálos látomásait a vérbaj optikájával. Amiből annyi bizonyára igaz volt, hogy a betegség által is szorongatott életosztón éberebben észlelte s konzekvensebben értelmezte a nemzet és az emberiség helyzetét s esélyeit is. Így válhatott a társadalom legérzékenyebb szervévé. Mutatis mutandis — ez Nagy Lászlóra is érvényes lehet.

NAGY LÁSZLÓ RAJZA